

Dosarul nr. 3ra-1211/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (M. Gandrabur)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

ÎNCHEIERE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Andrei Rașcu, reprezentat de avocatul Petru Coșleț,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Andrei Rașcu împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată integral hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost pronunțată o nouă decizie prin care acțiunea a fost declarată inadmisibilă,

c o n s t a t ă:

La data de 21 noiembrie 2018 Andrei Rașcu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2007 a fost admisă acțiunea sa și a fost obligat Consiliul municipal Chișinău să-i asigure familia acestuia cu spațiu locativ, hotărârea dată a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 05 martie 2008.

A menționat reclamantul că ulterior a prezentat executorului judecătoresc documentul executoriu spre executare, însă în pofida acestui fapt hotărârea judecătorească irevocabilă nu este executată nici până în prezent, motiv pentru care la 24 septembrie 2018 a adresat pârâtului o cerere prealabilă solicitând emiterea actului administrativ prin care să se dispună asigurarea familiei sale cu spațiu locativ sau achitarea sumei de 49506,12 euro, echivalentul prețului de piață al unui apartament cu trei odăi, în scopul executării aceleiași decizii, la care pârâtul nu a oferit vreun răspuns, prețul unui apartament similar majorându-se până la suma de 50000 de euro.

A considerat reclamantul că instanța de judecată este în drept să recunoască ilegal refuzul pârâtului în emiterea actului administrativ cu obligarea acestuia de a

adopta decizia prin care să dispună asigurarea familiei sale, compusă din patru membri, cu spațiu locativ, în scopul executării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2007, inclusiv în contextul în care pârâtul nu execută hotărârile judecătorești irevocabile menționate, dispunând de spații locative libere, fapt confirmat prin asigurarea în situații similare a mai multor persoane cu spații locative.

A solicitat Andrei Rașcu recunoașterea ca ilegal refuzul pârâtului de a emite actul administrativ-decizia de asigurare a familiei Rașcu Andrei, compusă din patru membri cu spațiu locativ, în scopul executării hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2007, sau emiterea unei decizii de a achita reclamantului suma de 50000 de euro, echivalentul prețului de piață al unui apartament cu trei odăi, în scopul executării aceleiași decizii și obligarea Consiliului mun. Chișinău de a emite actul administrativ.

Prin hotărârea din 12 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea depusă de Andrei Rașcu a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 12 februarie 2019 Andrei Rașcu, reprezentat de avocatul Petru Coșleț, a declarat apel împotriva hotărârii din 12 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată integral hotărârea din 12 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost pronunțată o nouă decizie prin care acțiunea a fost declarată inadmisibilă.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ interpretate sistemic cu dispozițiile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, precum și art. 4 lit. h) al Legii contenciosului administrativ cu prevederile art. 207 alin. (1)-(4) din Codul administrativ și a constatat că cerința apelantului de obligare a intimatului să emită un act administrativ privind asigurarea sa și a familiei sale cu spațiu locativ este echivalentă cerinței înaintate de acesta în cadrul dosarului nr. 3-3592/07, finalizat prin hotărârea din 18 decembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 05 martie 2008 a Curții Supreme de Justiție, astfel încât examinarea repetată a acesteia este inadmisibilă în contextul cadrului legal pertinent, inclusiv în contextul în care are drept efect rejudecarea unei cauze soluționate deja irevocabil prin hotărârile judecătorești nominalizate, situație ce contravine principiului securității raporturilor juridice instituit în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Totodată, a mai stabilit instanța de apel că obligarea alternativă conform solicitărilor apelantului, de a obliga intimatul să emită un act administrativ privind achitarea apelantului a sumei de 50000 de euro, pretinsul echivalent a prețului pe piață a unui apartament cu 3 odăi, este înaintată în vederea executării unei hotărâri judecătorești irevocabile, cerință ce este exceptată de la examinarea în ordinea contenciosului administrativ conform prevederilor normelor sus-citate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul judiciar al instanței de apel a apreciat ca fiind nefondată soluția de respingere a acțiunii, deoarece în cazul dat se întruneau temeiurile de încetare a procedurii inițiate conform prevederilor art. 265 lit. a) Codul de procedură civilă (aplicabile la data soluționării cauzei de prima instanță).

În consecință, instanța de apel a constatat întrunirea în speță a condițiilor de declarare a inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ cu casarea hotărârii primei instanțe.

La data de 09 august 2019, prin intermediul oficiului poștal, Andrei Rașcu, reprezentat de avocatul Petru Coșleț, a depus recurs împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu soluțiile adoptate, deoarece la adoptarea hotărârilor instanțele de fond și de apel au interpretat eronat circumstanțele cauzei, iar în consecință au aplicat eronat legea materială.

A relevat că este neîntemeiată decizia instanței de apel prin care a susținut că potrivit art. 4 lit. h) a Legii contenciosului administrativ (în vigoare până la 01 aprilie 2019) nu pot fi atacate în instanțele de contencios administrativ actele administrative emise pentru executarea hotărârilor judecătorești irevocabile, deoarece Consiliul mun. Chișinău nu a emis actul administrativ privind executarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2007, ci din contra nu a examinat cererea prealabilă și nu a emis actul administrativ, motiv din care instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 4 lit. h) a Legii contenciosului administrativ, iar în consecință a adoptat o decizie ilegală.

A menționat recurentul că la actele cauzei a prezentat un șir de probe ce atestă că în alte cazuri similare, creditorilor li s-au achitat sume de bani în locul asigurării cu spații locative. Mai mult, intimatul Consiliul mun. Chișinău dispune de spații locative dar intenționat nu-l asigură cu spațiu locativ.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 29 mai 2019. La data de 19 iulie 2019 avocatul Petru Coșleț a fost notificat cu decizia motivată a instanței de apel (f.d. 107). Astfel, recursul depus de Andrei Rașcu, reprezentat de avocatul Petru Coșleț la 09 august 2019, prin intermediul oficiului poștal, este în termen (f.d. 109-116).

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Andrei Rașcu, reprezentat de avocatul Petru

Coșleț, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului instanței de recurs precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Andrei Rașcu, reprezentat de avocatul Petru Coșleț, nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Andrei Rașcu, reprezentat de avocatul Petru Coșleț, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru